Pietarsaari Jeppisrock

Pietarsaari on rockin osalta varsin normaali pieni rannikkokaupunki. 1960-luvulla kaupungissa alkoi näkyä ensimmäisiä paikallisia bändejä, jotka soittivat beat- ja rock-musiikkia. Ensimmäiset levyttämään päässeet yhtyeet syntyivät vasta 1970-luvulla. Rannikkoseutu näkyi paitsi kaksikielisyytenä, niin selkeinä Ruotsin vaikutuksina 1970-luvulla. Vaikka Pietarsaari ei ole tuottanut mittavaa listamenestystä saavuttaneita yhtyeitä, niin muutamia omissa marginaaleissaan menestyneitä yhtyeitä paikkakunnalta on tullut.
Hauskana sivuhuomautuksena mainittakoon Absoluuttisen Nollapisteen Tommi Liimatan kirjat Jeppis ja Jeppis 2, jotka kertovat tarkasti nuoren Liimatan ikävuodet seitsemästä neljääntoista Pietarsaaressa vuosina 1983-1990. Niissä ovat Liimatan ensimmäiset bändikokeilut, sekä hienoa ajan kuvaa, kuinka tuolloin kasvava nuori tutustuu rockiin.
Tuttuun tapaan sukupuu sisältää kaikki kapupungin ennen vuotta 2000 ensimmäisen oman levynsä tehneet bändit.

Cirius soitti poprockia funk-vaikutteilla. Se aloitti nimellä Blommor och Bin ja laulukieli oli Ruotsi, mutta kun yhtye sai levytyssopimuksen, vaihtui nimi ja laulukieleksi tuli Suomi. Yhtye tuli tunnetuksi hienoista stemmoista ja kuoro-osuuksista. Suurin suosio oli Pohjanmaan tanssilavoilla. Yhtye teki kaksi levyä Blue Master levy-yhtiölle: *Cirius* (1973) ja *Cirius II* (1974). Yhtyeen hajoamisen jälkeen oli puhetta sen uudelleen kokoamisesta, mutta suunnitelmat kariutuivat Ollen kuolemaan 1978.

Cirius (1972-1974)

Kjell ”Tjola” Strömsholm (basso, laulu)
Ulf "Olle” Backlund (rummut, laulu)
Stefan "Pocus” Sundqvist (kitara, laulu)
Yngve "Wicki” Wickström (kitara, laulu)

Fantasia #1 (1973-1975)

Hannu Lindblom (kitara, laulu)
Karl-Erik Rönngård (rummut)
Harri Piha (basso)
Roul Helantie (piano, viulu)

Fantasia ennen kavereilla oli blues ja rock -kokoonpano St. Marcus Blues Band. Kun Helantie liittyi mukaan keväällä 1973 vaihtui tyyli kansanmusiikkipohjaiseen kokeellisempaan musiikkiin ja tämä oli Fantasian synty. Bändi voitti pop-yhtyeiden SM-kisat vuonna 1974 ja voiton myötä sai levytyssopimuksen. Seuraavana vuonna ilmestyi progevaikutteinen yhteen nimeä kantanut debyyttialbumi. Yhtye hajosi helmikuussa 1976, kun Piha meni armeijaan. Pian koottiin uusi Fantasia (#3), joka ei saanut levytyssopimusta ja keikkaili satunnaisesti. Useampia miehistön vaihdoksiakin oli ennen kuin yhtye hajosi 1980. 2000-luvulla yhtye koottiin uudestaan uudella kokoonpanolla, joka teki yhden live-levyn *Aikamatkaajan unikuva.*

St. Petersaari soitti folkrockia. Vuoden soitettuaan yhtye pääsi esiintymään ensimmäiselle Provinssi-Rockille ja se myötä siitä julkaistulle kokoelma-LP:lle. Saman vuonna 1979 yhtye tuli Rock-SM kisojen kakkoseksi keskityyli-sarjassa. Näillä näytöillä yhtye pääsi Kompass Recordsille ja ensimmäinen albumi *Miehen tie* ilmestyi vuonna 1980 kokoonpanolla 2. Ennen toista albumia (*Tämänkin laulun jälkeen* 1982) bändi kasvoi kuusimiehiseksi. Albumin myynti jäi vaatimattomaksi. Elettiin uuden aallon aikaa ja St. Petersaari oli tuohon aikaan marginaalissa. Yhtye hajosi pian toisen levyn jälkeen loppukesällä 1982. Uusi tuleminen tapahtui vuonna 2007. Uudella kokoonpanolla tehtiin kaksi CD:tä: *Kello käy* (2013) ja *Uusia muistoja* (2018).

Ragnar Hare #1 (1981-1983)

Peter Emas (laulu)
Johan Granlund (kitara)
Mikael "Micki” Sundkvist (rummut)
Tumba Haldin (koskettimet)
Lasse Strömberg (basso)
Anders "Andy” Sundqvist (tanssi)

Ragnar Hare #2 (1983-1984)

Tumba Haldin (koskettimet)
Peter Emas (laulu)
Johan Granlund (kitara)
Mikael "Micki” Sundkvist (rummut)
Rikki Ström (basso)
Anders "Andy” Sundqvist (tanssi)
Zazza Nygård (kitara)

Aluksi ruotsiksi laulanut ja alternative rokkia soittanut Ragnar Hare herätti huomiota lavaesiintymisillään joihin kuului olennaisena osana lapsena auto-onnettomuudessa ollut – ja sen takia sekä halvaantumisesta että afasiasta kärsinyt – tanssija Anders "Andy" Sundqvist. Yhtye voitti Rock SM -kilpailun 1983. Kitaristi Zazza Nygård liittyi yhtyeeseen juuri ennen Rock SM -kilpailua. Kilpailun jälkeen yhtyeen single *Bit* julkaistiin Beta-levymerkillä. Vuonna 1984 Ruotsin EMI kiinnostui yhtyeestä, mutta yhteistyö kariutui. Vuonna 1986 Kustrock julkaisi 12”-EP:n *Barn Till Himlen*. Loppuvaiheessa laulukieli vaihtui Englantiin, kun yritettiin kansainvälisille markkinoille, ilman menestystä.

Fantasia #2 (1975-1976)

Markku Lönngren (basso)
Hannu Lindblom (kitara, laulu)
Roul Helantie (syntsa)
Mikael Laine (piano)
Karl-Erik Rönngård (rummut)

St. Petersaari #1 (1978-1980)

Kari Ilmonen (kitara, huuliharppu, laulu)
Jalli Wikman (kitara, laulu)
Heimo Riihimäki (mandoliini, huilu)
Hannu Pirttimaa (basso)

Rockamöllan

Fantasia (2010-luku)

Hardrockia soittanut Thaik Sticks osallistui Suosikin Rock-Kuningas kilpiluun vuonna 1984 ja voitti sen. Voiton ansiosta se pääsi tekemään kaksi singleä CBS:lle: *Saalistaja / Ennustus* (1984) ja *Paha tyttö / Peluri* (1985).

Thai Sticks (198?-198?)

Jussi Wäisänen (laulu)
Raimo “Rape” Mantela (kitara)
Felix Alanen (rummut)
Olli Halla-aho (koskettimet)
Ebe Jantunen (basso)
Timo “Tide” Tuisku (kitara)

Fantasia #3 (1976-1980)

Hannu Lindblom (kitara, laulu)
Thomas Lindström (rummut)
Roul Helantie (basso)
Timo Hautamäki (kitara)
Ronnie Ehrs (koskettimet)

St. Petersaari #2 (1980-1981)

Kari Ilmonen (kitara, huuliharppu, laulu)
Markus Fagerudd (piano)
Heimo Riihimäki (mandoliini, huilu)
Keijo Karvonen (basso)

Ragnar Hare #3 (1984-1986)

Peter Emas (laulu)
Johan Granlund (kitara)
Petri Peltomaa (rummut)
Tia Nybäck (koskettimet)
Rikki Ström (basso)
Zazza Nygård (kitara)
Anders "Andy” Sundqvist (tanssi)

Ragnar Hare #4 (1987-1989)

Peter Emas (laulu)
Johan Granlund (kitara)
Zazza Nygård (kitara)
Tia Nybäck (koskettimet)
Rikki Ström (basso)
Petri Peltomaa (rummut)

St. Marcus Blues Band

St. Petersaari #3 (1982)

Kari Ilmonen (kitara, huuliharppu, laulu)
Markus Fagerudd (piano)
Ari-Matti Lepistö (basso)
Heimo Riihimäki (mandoliini, huilu)
Jan Stenhäll (rummut)
Timo Hautamäki (kitara)

Dreadline #1 (1982-1988)

Fredrik "Frippe” Wenelius (laulu)
Callu Rönngård (rummut)
Stefan "Stipp” Fagerström (kitara)
Keijo Karvonen (basso)
Thomas ”Tumba” Haldin (koskettimet)

Erottua Ragnar Hare Tumba Haldinin perusti reggaeta soittavan Dredlinen. Ensimmäinen rumpali, Rönngårdin asui Malmössä, Ruotsissa, joten hän joutui harjoittelemaan kappaleet nauhalta. Ilona-yhtyeen Taru Huhtajärvi pestattiin kiertuerumpaliksi. Kun Feffe Valsberg liittyi perkussionistiksi, tuli hänestä myös kiertuerumpali. Ensimmäiset seiskatuumaiset (*The Dreadline* 1986 ja *Disarmament* 1988) julkaistiin omalla Revolushan Squad merkillä. Ensimmäinen LP *All The Land* ilmestyi vuonna 1988 pienellä M&M Productions. Sen jälkeen palattiin omalle merkille. Albumi *Earth Poems* (1990) ilmestyi Revolushan Squad merkillä, mutta sen jälkeen levy-yhtiön nimi oli House Of Dread, jolle tehtiin pitkäsoitot *Blood & Salvation* (1992) ja *No Cigar* (1995). Jo mainittujen pikkulevyjen lisäksi ovat ilmestyneet: *Robinson Crusoe* (1988), *Disarmament* (1988), *Rainbow Warriors* (1990), *Walking Man* (1992) ja *Corny Business* (1995). Vuonna 1992 Dreadline pääsi Womadin maailmanmusiikkifestivaaleille.

Hardcore-bändi WDM:n nimi on lyhenne kahdesta lauseista: ”We Don’t Masturbate! We Destroy Music!” toinen versio kertoo lyhenteen olevan World Disarmament Movement. Bändi alkoi nopeasti niittää mainetta ahkerasti keikkailevana yhtyeenä, mikä siivitti kahden ensimmäisen EP:n myynnin lähelle 2000 kumpikin. Nämä EP olivat *Democracy?* (1985) ja *Tomorrow’s Gone* (1986). Vuonna 1988 ilmestyi vielä *Freedom of Music* EP. Lisäksi W.D.M.:n biisejä on yli kymmenellä kokoelmalla. Vuonna 1986 yhtye teki kiertueen Saksaan ja toisen Pohjoismaihin. Vuonna 1988 soitettiin Provinssirockissa ja Virossa.

W.D.M. #1 (1983-198?)

Tommy “Snoro” Löfholm (laulu)
Tulli (kitara)
Jari Ehrstrom (basso)
Kaj “Kaitsu” Högstedt (rummut)

Free Okapi

Pink & Blue

Fantasia (2010-luku)

Jerry & The Line Up

W.D.M. #2 (198?-1986)

Tommy “Snoro” Löfholm (laulu)
Jani Fagerholm (kitara)
Jari Ehrstrom (basso)
Kaj “Kaitsu” Högstedt (rummut)

Syntsillä väritettyä poprockia soittanut Break teki ensimmäisen singlensä *Feeling Not So Sure / It's Over* Hi-Hatille perustamisvuonna 1981. Sen jälkeen yhtye siirtyi CBS:lle, jolle tehtiin kaksi singleä (*You Never Told* ja *Feels Like Love*) ja albumi *Break* kaikki vuonna 1982. Laulusolisti Kari Virkama tapasi hollantilaisen levytuottajan Tony Britnellin, joka kiinnostui pietarsaarelaisporukasta. Break vieraili lähes kuukauden Hollannissa, jolloin äänitettiin toinen albumi *American Dream*. Se ilmestyi vuonna 1984 Sonet Polarille. Siltä lohkottiin kaksi singleä: *All My Loving* ja *Tragedy.*

Dreadline #2 (1989-200?)

Fredrik "Frippe” Wenelius (laulu)
Callu Rönngård (rummut)
Stefan "Stipp” Fagerström (kitara)
Keijo Karvonen (basso)
Thomas "Tumba” Haldin (koskettimet)
Stefan "Feffe” Valsberg (perkussiot)

St. Petersaari (2000-luku)

W.D.M. #3 (1987-1989)

Peter “Nylli” Nylund (kitara)
Jari Ehrstrom (basso)
Kaj “Kaitsu” Högstedt (rummut)
Tommy “Snoro” Löfholm (laulu)

Tuomio soitti suoraviivaista hardcorea ja teki yhden seitsemän biisin EP:n *Elinkautinen* vuonna 1989. Bändi aktivoitu 2017 uudestaan

Tuomio (198?-1990)

Tomi (rummut)
Jaska (kitara)
Sidi Lahdenperä (basso)
Jiri (laulu)

Break (1981-1985)

Kari Virkama (laulu)
Kenneth Edfelt (rummut)
Peter Svanström (kitara)
Stig Nygård (basso)
Ulf Viklund (koskettimet)

Kalevala

Lido Salonen

Scandinavian Lads soitti poprockia ja teki yhden omakustanne singlen *Is This Reality / Somewhere Out There* vuonna 1987. Biisit äänitettiin Ruotsissa. Yhtyeen tekee merkittäväksi se, että siinä soitti Lido Salonen. Lido soitti alkujaan Kalevalassa, jossa Remukin soitti hetken ennen Hurriganesia. Sitten Lido alkoi ohjelmamyyjäksi ja manageriksi ja oli mukana mm. Smackin ja Dingon menestyksessä. Scandinavian Lads on harvoja bändejä, joissa Lido soitti ohjelmatoimistouran aikana.

Plum (199?-199?)

Lisen "Liz” Sundqvist (laulu)
Zazza Nygård (kitara)
Höggi (rummut)
Kimmo (basso)
Mård (koskettimet)

Plum soitti vaikeasti määriteltävää progevaikutteista triphoppia ja indiekitararokkia. Viimeisen CD:n arviossa Soundi (12/2000) totesi yhtyeen tyylistä: ”Plum liikkuu musiikkeineen niin omalla alueellaan, että yhtyeelle on vaikea kuvitella selkeätä kohderyhmää.” Plum aloitti omakustanteilla. 1993 ilmestyi kaksi CD-singleä *Hurt* ja *Motorcycle Boy*. Vuonna 1995 oli vuorossa täyspitkä CD *My Liver From Loverpool*. Tämän jälkeen Plum sai sopimuksen Rockadillon kanssa. Rockadillolle tehtiin täyspitkät *Trike* (1997) ja *The Swedish Handbook* (2001), sekä CD-EP:t *Foolin'* (1996), *Tirana Flood* (1997) ja *Sleepy* (1997). Rockadillo diilin myötä Plum pääsi mm. Provinssirockiin 1997, sekä muutamalle ulkomaan showcase keikalle. Ilkka Mattila auttoi yhtyettä levyjen miksaamisessa ja tuottamisessa.

Shameless Voice (1991-199?)

Tommy “Snoro” Löfholm (rummut)
Jaska (kitara, laulu)
Sidi Lahdenperä (basso)
Jiri (kitara)

Tuomion hajottua lähes samat miehet jatkoivat soittamista, mutta tyyli muuttui radikaalisti. Nyt soitettiin melodista punkkia, joka oli lähellä aussirokkia. Kokoonpano teki yhden omakustannesinglen *Slipping // In Your Eyes / TV Screen* vuonna 1993

Scandinavian Lads (1985-1985)

Jari Virtanen (laulu)
Pasi Juvonen (rummut)
Jacke Björklund (kitara)
Lido Salonen (basso)
Ulf Viklund (koskettimet)

Cheeky Bastards

Rockabilly / rock’n’roll combo Therapy’s perustetiin nimellä Rock Therapy, mutta nimi muuttui jo ennen ensimmäistä keikkaa, joka oli Nivalan Rock-kuninkuuskisojen alkukarsinnoissa (sijoitus toinen). Vuonna 1988 tehtiin omakustannesingle *We Play Tonight / I Wonder*. Yhtye hajosi vuonna 1989, kun kaverit muuttivat muualle. Therapy’s koottiin uudestaan vuonna 1994 Pietarsaaren HD-kokoontumiseen. Sen jälkeen tehtiin joitakin keikkoja neljä uutta biisiäkin. Yhtye koottiin uudestaan vielä 2000-luvullakin, jolloin ilmestyi CD *Still...Therapy?* (2008)

Stormwing #1 (1986-1989)

Johan Mattjus (laulu, basso)
Kenneth Brännström (rummut)
Göran Fellman (kitara)
Kari Björn (kitara)
Sven Wannäs (koskettimet)

Stormwingin alku oli hidas. Kaverit soittivat klassista hardrockia ja tekivät muutamia demoja ja omakustanteita ennekuin vuonna 1993 tärppäsi ja yhtye päästi tekemään CD-EP:n *Awakening* Top Recordsille. Single herätti yllättäen kiinnostusta Japanissa ja yhtye ilmoitti tehneensä diilin Panasonic levy-yhtiön kanssa, mutta levyjä ei ilmestynyt. 1994 palattiin omakustanteisiin, ensin tehtiin hyväntekeväisyyssingle *Estonia*, Estonia laivan mukana hukkuneiden omaisille, ja sen jälkeen bändin nimeä kantanut CD. Kun huomattiin ajankohtaisten aiheiden kiinnostavan, niin vuonna 1995 jääkiekon MM-kullan kunniaksi tehtiin yhdessä Mika Sundqvistin kanssa single *Me teimme sen with Stormwing*. Seuraavakin single tehtiin Sundqvistin kanssa, nyt vanha hitti *Living Next Door To Alice* sai nimen *Hjallis (Kuka Hiton Hjallis?).* Cover tehtiin Gompien version *Alice, who the fuck is Alice?* pohjalta. Vuonna 1997 palattiin jääkiekkoaiheeseen ja tehtiin *Den Glider In 97*. Kun toiselle LP:lle ei näyttänyt olevan kiinnostusta levy-yhtiöissä Stormwing hajosi.

Godseye #1 (199?-1994)

Jiri (basso)
Mikki (rummut)
Jukki Backlund (kitara)
Anders “Andy” Backlund (rummut)

Paljoa ei ole tiedossa Godeyesta. Lähinnä se, että se soitti Death/groove-metallia ja teki kaksi CD-EP:tä *Hate* (1994) ja *Cold* (1995), sekä yhden demon *Janet* (1995).

Therapy´s (1986-1989 ja 1994-1995)

Vesa ”Vince Kidd” Partanen (laulu)
Esa ”Eddie” Taipalus (kitara)
Juha ”Biipa” Piiparinen (basso)
Taisto ”Stade” Huhtarinen (rummut)

Dead Flowers (199?-200?)

Fredrik "Feki” Furu (laulu)
Pasi "Labe” Lahti (rummut)
Sir Mathias Åkerlund (kitara)
Tommy "Phob” Forsman (basso)
Mattias "Matikki” Gripenberg (koskettimet)

Stormwing #2 (1989-1997)

Johan Mattjus (laulu)
Kenneth Brännström (rummut)
Göran Fellman (kitara)
Kim Enholm (basso)
Sven Wannäs (koskettimet)

Godseye #2 (1995-199?)

Putti (basso)
Mikki (rummut)
Jukki Backlund (kitara)
Anders “Andy” Backlund (rummut)

Ödeema (199?-199?)

Jari Honkaniemi (kitara)
Miikka Timonen (basso)
Jani Kuoppamaa (rummut)
Sami Hernesaho (laulu)

Flipside Combo

Kometfabriken

Mangoo

St. Marcus Blues Band

Myöskään Mgadogista ei ole juuri muuta tietoa kuin nimi, se että se soitti reggaeta ja teki kaksi CD-EP:tä: *A Little Baggaculture* (1996) ja *One Heart One Sound* (1996).

Magadog (199?-199?)

Pontus Liljekvist (laulu)
Johan Forslund (rummut)
Peter Nyman (kitara, laulu)
Cata Portin (basso)
Esa Klemola (koskettimet)

Nopeaa HC:ta soittanut Öödema teki urallaan kaksi seiskatuumaista: oman EP:n Kaleeriorja ja split-EP:n yhdessä Yesmeansyesin kanssa. Molemmat levyt ilmestyivät vuonna 1994. Näiden lisäksi yhtyeeltä ilmestyi split-kasetti yhdessä Hylkiön kanssa. Rumpali Jannu soitti nuorena Absoluuttisen Nollapisteen Tommi Liiimatan lapsuusajan bändeissä (ei levytyksiä). HUOM: 2004 perustettiin toinen Ödeema niminen melodista punkkia soittanut bändi, johon tätä ei pidä sekoittaa.

Kiitokset: Markus Saastamoinen, Timo Kiippa, Ilkka Mattila,

Copyright Jukka Junttila